31978L0142

15.2.1978 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA L 44/15

NÕUKOGU DIREKTIIV,

30. jaanuar 1978,

vinüülkloriidmonomeeri sisaldavaid ja toiduainetega kokkupuutumiseks mõeldud materjale ja esemeid käsitlevate liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta

(78/142/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut ja eriti selle artiklit 100,

võttes arvesse nõukogu 23. novembri 1976. aasta direktiivi 76/893/EMÜ toiduainetega kokkupuutumiseks ettenähtud materjale ja tooteid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ([1]) ja eriti selle artiklit 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

direktiivi 76/893/EMÜ artikkel 2 sätestab, et materjalide ja esemete koostisosi ei tohi eralduda toiduainetesse koguses, mis võiks ohustada inimese tervist;

nimetatud direktiivi artikkel 3 näeb ette, et nõukogu kehtestab asutamislepingu artiklis 100 sätestatud korras direktiividega erisätted, mida tuleb kohaldada teatavate materjali- ja esemerühmade suhtes (eridirektiivid); need sätted võivad sisaldada teatud koostisosade toitu või toidule eraldumise piirnorme ja muid nimetatud direktiivi artikli 2 järgimiseks vajalikke eeskirju;

on kindlaks tehtud, et vinüülkloriidmonomeeri manustamine suurtes kogustes on katseloomadele mõjunud kahjulikult; samasugust mõju võib see avaldada ka inimesele;

toidu teaduskomitee on esitanud oma arvamuse selle kohta, et vinüülklooriidmonomeeri sisaldus polüvinüülkloriidis ja teistes vinüülpolümeerides tuleb viia miinimumini, ning soovitanud, et toit ega joogivesi ei tohiks sisaldada vinüülkloriidi koguses, mis on tuvastatav meetodite abil, mida on võimalik rakendada üldiselt enamiku toiduainete puhul enamikus laborites;

praegu on käimas vinüülkloriidmonomeeri täiendavad uuringud, kuid kuni tulemuste teatavakssaamiseni tuleks ettevaatusabinõuna siiski piirata vinüülkloriidmonomeeri toiduga sissevõtmist;

sobiv vahend selle eesmärgi saavutamiseks on eridirektiiv direktiivi 76/893/EMÜ artikli 3 tähenduses, mille üldsätteid rakendatakse ka käesoleval juhul;

käesolev direktiiv ei hõlma siiski vinüülkloriidi polümeeridest või kopolümeeridest valmistatud materjalide ja esemete kõiki aspekte, seetõttu peab liikmesriikidel olema õigus jätta nõue, et märgistused sisaldaksid direktiivi 76/893/EMÜ artiklis 7 sätestatud andmeid, nimetud artikli lõigetes 4 ja 5 sätestatud võimaluste alusel kehtestamata,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolev direktiiv on eridirektiiv direktiivi 76/893/EMÜ artikli 3 tähenduses.

2. Käesolev direktiiv käsitleb vinüülkloriidmonomeeri esinemist vinüülkloriidpolümeeridest või -kopolümeeridest valmistatud materjalides ja esemetes (edaspidi "materjalid ja esemed") ning selle võimalikku migratsiooni valmismaterjalidest ja -esemetest, mis on mõeldud kokkupuutumiseks toiduga või mis on kokkupuutes toiduga ja on selleks eesmärgiks ette nähtud.

Artikkel 2

1. Materjalid ja esemed ei tohi sisaldada vinüülkloriidmonomeeri koguses, mis ületab I lisas sätestatud koguse.

2. Materjalidest ja esemetest ei tohi nendega kokkupuutes olevatele või olnud toiduainetele eralduda mis tahes vinüülkloriidi kogust, mis oleks tuvastatav meetodiga, mis vastab II lisas sätestatud kriteeriumidele.

([1]) EÜT L 340, 9.12.1976, lk 19.
([2]) EÜT C 118, 16.5.1977, lk 70.
([3]) EÜT C 114, 11.5.1977, lk 13.

Artikkel 3

Artikli 2 sätete järgimise kontrollimiseks vajalik analüüsimeetod võetakse vastu direktiivi 76/893/EMÜ artiklis 10 sätestatud korra kohaselt ja see peab vastama II lisas sätestatud kriteeriumidele.

Artikkel 4

Nõukogu vaatab käesoleva direktiivi uuesti läbi, lähtudes komisjoni aruannetest, mis on koostatud pärast direktiivi vastuvõtmist teatavaks saanud teaduslikke ja tehnilisi teadmisi arvestades ja millele on vajaduse korral lisatud kohased ettepanekud. Esimene komisjoni aruanne edastatakse nõukogule hiljemalt 1. jaanuaril 1979.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv ei mõjuta siseriiklikke norme, mis on seotud muude võimalike direktiivi 76/893/EMÜ artiklis 3 sätestatud eeskirjadega, ega liikmesriikidele nimetatud direktiivi artikli 7 lõigetega 4 ja 5 antud valikuvõimalusi.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 26. novembriks 1979. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriikidel on õigus artikli 2 lõike 2 ja II lisa kehtestamine kuni artiklis 3 nõutava ühenduse analüüsimeetodi vastuvõtmiseni edasi lükata.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 30. jaanuar 1978

Nõukogu nimel

eesistuja

P. DALSAGER

I LISA

Vinüülkloriidmonomeeri suurim sisaldus materjalides ja esemetes

Üks milligramm valmistoote kilogrammi kohta.

II LISA

Materjalide ja esemete vinüülkloriidisisalduse ning materjalidest ja esemetest eralduva vinüülkloriidikoguse määramise meetodile kohaldatavad kriteeriumid

1. Materjalide ja esemete vinüülkloriidisisaldus ning materjalidest ja esemetest toidule eralduv vinüülkloriidikogus määratakse gaasikromograafiliselt pakendialuse atmosfääriproovi (“*headspace*”) meetodil.

2. Materjalidest ja esemetest toidule eralduva vinüülkloriidi määramisel loetakse avastamispiiriks 0,01 mg/kg.

3. Materjalidest ja esemetest toidule eralduv vinüülkloriid määratakse põhimõtteliselt toidus. Kui määramine teatud toidus ei ole tehnilistel põhjustel võimalik, siis võivad liikmesriigid lubada nende konkreetsete toiduainete puhul määramist mudelainete abil.
